D Hic os dextro sacri ossis lateri coarticulatum, externa sede exprimitur: cui aliud nullum peculiare nomen cum Galeno indimus, sed triplici nomine, uidelicet ilium & coxendicis & pubis, pro ipsius sedium ratione comprehendimus, id uigesimo nono Capite descripturi.

Sub iam cōmemorato osse, & inferiori maxilla, pedis dextri ossa ita uidētur, ut quatuor tarsi
1. 2. &c. ossa his notis, 1. 2. 3. 4. insignita, cum osse cymbæ non absimili, ac E indicato, & talo F inscri-
E. F. G. pto, & calcis osse G significato, à quinque pedij ossibus I, II, III, IIII, V, notatis, &
H. I, II, digitorum ossibus H & H ostensis, adeò remouentur, ut sedes qua pedij ossa tarsi ossibus
III, etc. committuntur, intueri possit. Hac nanque ratione sinus in superficie tantum insinuati, & capita
H H. leuiter admodum protuberantia, opportunè commonstrantur.

I Pedi subiacet brachij os, seu humerus, anteriorem ipsius sedem ostendens.

K Scapulæ dorsi portio, in hoc depicta, ut spinam ipsius cum summi humeri appendice lineis interstincta, & uarijs partibus efformata ostenderet. Atque hæc ossa præsens commōstrat tabula. reliqui uerò characteres ossium partibus ostendendis hunc in modum seruiunt.

L &c. Quatuor L in priori femore A notato positis, quatuor femoris appendices indicantur.

M &c. Quatuor M in altero femore locatis, etiam quatuor femoris appendices insinuantur, quarum circumscriptionem lineæ notant, quibus illæ à femoris osse, ut ita dicam, dirimuntur.

N N Superius N in osse sacri ossis lateri commisso, ac D insignito, appendicem notat ossis ilium. inferius autem N, appendicem ossis coxendicis.

O &c. Aliquot O in pedij ossibus, I scilicet, III & V signatis ponuntur, & deinde in primo secundoq; pollicis osse, & primo secundoq; medij digiti etiam O conspicis, appendices in his ossibus insinuantia: non quòd tantum ossa O insignita appendicibus donentur, sed quia aliquot characteres eandem in similibus ossibus rationem esse, satis doceant.

P Humeri appendix.

Q Appendix spinæ scapulæ, seu summi humeri.

R Lineæ, quæ plures spinæ scapulæ appendicis portiones intercedunt.

S &c. In utroque femore duo scripsimus S, femoris notantes processus.

T Processus acutus inferioris maxillæ, atq; ita etiam T, κορώνη insignitur.

V V Duo sunt processus in osse alteri sacri ossis lateri coarctato.

X Processus appendicis superioris pedij ossis V notati, paruóque digito præpositi.

Y Y Duo processus, seu tubercula inferioris sedis humeri, qua cubiti ossibus articulatur.

a &c. In utroque femore ter a ponitur, tria femoris ostendens capita. Cæterùm in priori femore A notato, in elatissima appēdice a posuimus. In femore uerò B insignito, extra appendicem, ne fortè quis solam appendicem hîc caput coxendicis ossi inarticulatum esse arbitretur.

b Caput maxillæ inferioris dextrum.

c Caput tali, ossis quod cymbam refert sinum subintrans.

d Caput tali, tibiæ sinum subiens, quod & F notatur.

e &c. Aliquoties in pedis figura e occurrit, capita notans pedij & digitorum ossium.

f Caput humeri superius, quod scapulæ articulatur.

g g Duo capita inferiora humeri, seu potius sedes quibus ulna & radius articulantur.

h h In utroque femore semel h ponitur, ceruicem capitis indicās quod coxendicis ossi immittitur.

i Ceruix in inferiori maxilla.

k Ceruix in talo.

l l Ceruices pedij ossium. Ponitur autem l in II, & in IIII tantum, ne reliquæ ceruices obscurarentur.

m Ceruix in humero.

n Acetabulum in coxendicis osse, cui femur inarticulatur.

o Acetabulum in humero. latitat autem o inter duo Y.

p p p Superficietenus exculpti sinus, qui in tarsi ossibus uidentur.

q q Pedij ossium minimè extuberantia tubercula. duo autem q tantum his ascripsimus, quòd reliqua in umbra latitassent, & picturæ quoque obfuissent.

r r Supercilia in coxendicis osse, ad superiorem acetabuli sedem conspicua. Si fortè in cartilaginibus has quoq; ossium partes aut sedes contueri lubet, omnes quæ in cartilaginibus spectari possunt, effigies cartilaginum trigesimo octauo Capiti præpositæ commonstrabunt.

VTCVN-

VTCVNQVE uocum multitudo & uarius illarum apud alios & eundem subinde authorem usus rerum descriptionem arduam reddit, nulla tamen æquè uaria pugnansq; dictionum est congeries, atque nominum, quibus ossium partes sedesq; indicātur, & quibus in ossiū descriptione perpetuò est utendū. Vt enim nunc ad sequens Caput uarias appellationes asseruē, quibus commissurarū ossa iungentiū species significātur, huc modo referuntur, κῶλον, ἐπίφυσις, ἀπόφυσις, κορώνη, κορωνίς, κεφαλή, κεφάλαιον, ἄρθρον, κόνδυλος, τράχηλος, αὐχήν, κοτύλη, κοτυληδών, ὀξύβαφον, γλήνη, ἴτυς, ὀφρύς, ἄμβων, χεῖλος, βαθμίς, eiusq; generis uoces quamplurimæ, quæ Græcorū sunt nomina: Latinis autē, & si priuatim nōnulla tantum habentur, interpretum tamen lasciuia tot nominum myriades passim ita sunt obuiæ, ut iam seorsum unumquodq; Græcorum nomen assumendum ueniat, & quid ueteres qui pueros domi sedulò dissecandi rationem docebāt, illis intellexerint, addendum, quò tandem cuiusmodi uoce nos quoque simus toto sermonis contextu usuri, statuatur. κῶλον itaque, quo etiam nomine Græcorum interpretes subinde utuntur, aliquando autem artum, interdum uerò membrum uertunt, Græcis quatuor duntaxat membris accommodabatur, brachio scilicet, cubito, femori, & tibiæ: neque etiam aliam partem ea uoce Galenus usquam intellexisse uidetur. Verùm quum rarò, aut nunquam huius uocis usus mihi incidat, illi prolixius inhærendum non arbitror. ἐπίφυσιν, quam Latini appendicem, applantationem, adnexum, additamentum, adnatum, & alijs innumeris profectò modis reddunt, perpetuò appendicem appellabo. Est autem ἐπίφυσις seu appendix, os alteri ossi adnatum, & peculiarem obtinens circumscriptionē, neque illius ossis cui committitur, uera portio. Huiusmodi appendicis naturam, quoties aut uituli, aut hœdi, aut agni, aut alicuius iunioris animalis pars aliqua mensæ apponitur, discere licet. Emundato enim femore, humero, tibia, aut radio, aut ulna, aut alio his simili osse à cæteris liberato, & ualidius nonnihil attrectato, ab illo ueluti aliud quoddā os decidere cōspicimus, appendicis nomine donatum. Atque id in iunioribus duntaxat animātibus intuemur. In ætate enim prouectis appendices adeò pertinaciter suis ossibus adnascuntur, ut ab osse auelli nequeant, uixq; coniunctionis lineam exprimant, & ueræ suorum ossium portiones esse uideantur: cùm interim in nuper natis magnam cartilaginis portionem inter appendicem & os cui ea adnectitur, intercedere appareat, quæ appendicem ossi glutinis modo connectit. Coalitus hic non[a] læui planaq; perficitur superficie: uerùm os cui appendix committitur, sinibus quibusdam & asperitatibus abundat, quibus appendicis tubercula sinusq; mutuo ingressu ualidius accommodantur. Præterea[b] connexus iste hoc quoque priuatim nanciscitur, quòd os nulla prorsus sui sede mollius, & in duritia ac soliditate infirmius quàm circa ipsum connexum cernatur. Perpetuò enim os inibi pumicis spongiæ'ue modo multis cauernulis intus plenum est. & quamuis id subinde reliqua propemodum ipsius longitudine unum sinum ampliter cauum & duntaxat medulla oppletum obtineat, ac durissimum ualidissimumq; secundū sinus illius longitudinem existat: nihilominus tamen priusquam appendici os annectitur, sinus ille deficit, & ipsum mollius redditum, cauernulis, quemadmodum & appendix ipsa, scatet. Atque id ita perficitur, ut Galenus appendices sinuum medullam continentium opercula esse tradiderit. Quasi uerò appendicum cauernulæ medulla destituerentur, & non quamplurima ossa sinibus quibus medulla ossuosis fibris non intertexta continetur carentia, appendicem asciscerent. Amplis enim ossibus quæ sacri ossis lateribus coarctantur, eiusmodi sinus neutiquam adest: nihilominus tamen toti ilium ossis spinæ[c] appendix coalescit, quemadmodum & toti infimæ sedi coxendicis ossis. Quin & scapulæ nulla ferè ex parte medullosæ,[d] quatuor appendices annectuntur. duæ quidem ad ipsius basim, una ad mucronem interioris processus scapulæ, & quarta ad summū humerum:[e] quæ peculiariter ex pluribus particulis extruitur. Demum dorsi uertebræ eius generis sinu carent: attamen ipsarum corpora superius inferiusq; sibi[f] appendices uendicant. Imò non modò uertebrarum corpora appendices habent, sed etiam transuersorum in thorace ac lumbis uertebrarum processuum & spinarum apicibus appendices annectuntur. Insuper & costarum radici uertebris coarticulatæ appendix committitur, etiam si costarum os nullo amplo sinu medullam recipiente donetur. Cæterum uertebræ & puerorum dentes, qui etiam appendicibus decorantur, non solum indicant ossa his sinibus destituta appendices obtinere, uerumetiam argumēto sunt non solis grandibus ossibus Naturā appendices dedisse, quantūuis antehac Anatomicorum præcipui oppositum asseruisse uideātur, appendices magnis tantum ossibus adscribentes. Porrò ex ossibus eiusmodi sinus habentibus, femori quidem[a] quatuor annectuntur appendices: unus capiti, quo coxendicis ossi inarticulatur: unus inferiori ipsius parti, quæ tibiæ committitur: & duo alij duobus ipsius processibus, quos ferè rotatores uocamus.

Marginal notes (right): Variæ essuoces quib. ossiū partes sedesq; indicantur. — κῶλον. Artus. Membrum. — ἐπίφυσις. Appendix. — In 11 de Vsu partium. Appēdices sinuū medull. continentium non esse opercula. — Non solùm grādib. ossib. appēdices contingere. — Galen. lib. de Ossibus.

Marginal notes (left): a Expēde femoris appē dices fi. A. — b fig. capiti i inserta inter G & A. — c N, N fi. D. — d X, Y, E, K fi. 1, 2 ca. 21. — e Q, R fi. K. — f 1, 2 fi. ca. 17 A, B &c. — a Quatuor L fi. A. dein 4 M fi. B.